

Азбука Морзе

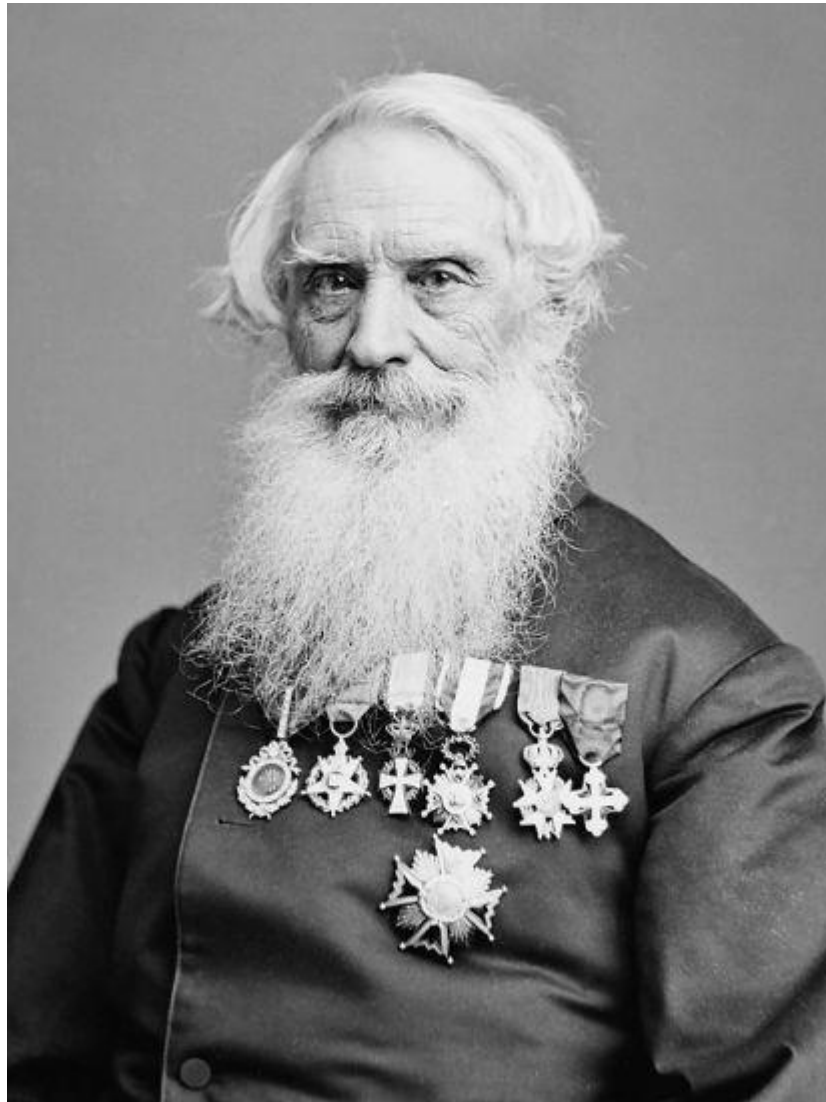
Всі ми чули про Азбуку Морзе, яку понад століття використовували військові та цивільні фахівці в галузі зв'язку. Винайшов її американець Семюел Фінлі Бриз Морзе в 1838 році.

Спочатку вона застосовувалася в спеціальних телеграфних апаратах (які теж винайшов Семюел Морзе) для здійснення передачі і прийому повідомлень за допомогою телеграфного зв'язку. На одному кінці дроту знаходився передавач, так званий телеграфний ключ, а на іншому – електромагнітний приймач, який здійснював управління механізмом, пишучим на паперову стрічку.

Даний апарат практично в незмінному вигляді проіснував з кінця 30-х років XIX століття до середини XX століття. Так, звичайно, він модернізувався з розвитком науково-технічного прогресу, але основна технологія не змінювалася.

Азбука Морзе являє собою телеграфний код. Кожна буква алфавіту, цифра або знак позначаються серією коротких або довгих включень електричного струму. Короткі включення – це точки, довгі – тире.

У телеграфії нерівномірний код Морзе був замінений рівномірним кодом, проте навіть в даний час ентузіасти радіоаматори використовують Азбуку Морзе для спілкування. Телеграфна азбука, «морзянка» - так називають винахід Семюела Морзе.

Практично в будь-якому навчальному закладі, що спеціалізується на телеграфному чи радіозв'язку, вивчають Азбуку Морзе. Як кажуть учні, немає необхідності запам'ятовувати позначення букв комбінаціями крапок і тире. Крім того, викладачі радять цього не робити, а запам'ятовувати «звучання» літер і слів цілком, що дозволяє швидше освоїти як саму абетку, так і «роботу на ключі».

Як же з'явилася ідея створити спеціальний код для передачі інформації? З чого почалася історія Азбуки Морзе?

У 1791 році в невеликому містечку Чарльзтаун, який розташований на північному сході США, в сім'ї священика Джедіда Морзе народився Семюел Морзе.

Вищу освіту Морзе отримав в Єльському університеті, який входить у вісімку кращих ВНЗ Америки. У цей час основним родом його занять був живопис, і в цьому мистецтві він подавав великі надії. У 1811 році Семюел відправився в Європу до Вашингтону Олстону для підвищення професійної

майстерності. У 1813 році його картина «Вмираючий Геркулес» була відзначена золотою медаллю Лондонської королівської академії мистецтв. Проте через 2 роки молодий художник повертається в Новий Світ.

На батьківщині Морзе продовжує займатися живописом, і в 1825 році в Нью-Йорку їм була заснована Національна академія малюнка, президентом якої він і став.

A	.-	M	--	Y	-.--	6	-....
B	-...	N	-.	Z	---..	7	---...
C	-.-.	O	---	Ä	.-.-	8	---..
D	-..	P	.--.	Ö	---.	9	----.
E	.	Q	--.-	Ü	..--	.	.-.-.-
F	..-.	R	.-.	Ch	----	,	--..--
G	---.	S	...	0	-----	?	..--..
H		T	-	1	.-----	!	..---
I	..	U	..-	2	..----	:	-----
J	.-----	V	...-	3	...---	“	.-.-.-.
K	-.--	W	.---	4	-	‘	.-----
L	.-..	X	-..-	5		=	-...-

У 1829 році Морзе знову їде до Європи. На цей раз метою його поїздки є вивчення творів знаменитих художників, а також отримання досвіду в створенні шкіл образотворчого мистецтва. В цей же час всі провідні вчені Європи у своїх лабораторіях ставили досліди, засновані на принципах електромагнетизму та електромагнітної індукції, описаних у книзі Майкла Фарадея. У ті часи, використання властивостей магнітних полів було подібно чарівництву.

Крім того, в 1832 році Морзе спостерігав за дослідями винахідника-електротехніка Павла Шіллінга зі створення першого електромагнітного телеграфу, що зіграло важливу роль в історії створення Азбуки Морзе. Перебуваючи під враженням від побаченого, Семюел Морзе захопився ідеєю можливості передачі інформації по проводах за допомогою комбінації так званих «іскор».

Повертаючись додому на кораблі, Семюел зробив пару ескізних креслень майбутнього устрою. Протягом трьох наступних років Морзе безуспішно намагався створити нормально працюючий апарат передачі інформації по проводах.

Лише до 1837 році, вже будучи професором живопису Нью-Йоркського університету, йому вдалося створити апарат, який зміг послати сигнал по проводах на відстань трохи менше 520 метрів.

А	..	Р		1-й дополнительный	
Б		С	...	2-й дополнительный	
В		Т	-	3-й дополнительный	
Г		У		4-й дополнительный	
Д	...	Ф		Гюйс (Гю)	
Е	.	Х		Газ (Гэ)	
Ж		Ц		Дым (Дм)	
З		Ч		Телеграфный (Тел)	
И	..	Ш		Шлюпочный (Шл)	
Й		Щ		Воздушный (Во)	
К	...	Ъ		Норд (Но)	
Л		Ы		Зюйд (Зд)	
М	--	Ь		Ост (Ост)	
Н	..	Э		Вест (Вес)	
О	---	Ю		Вопросительный	
П		Я		Ответный вымпел (знак)	
				Исполнительный	
				Конус (Ко)	

Ц и ф р ы		
1	4	7
2	5	8

Досліди Морзе привернули увагу Стіва Вейла, який був власником промислових підприємств в Америці. Стіва Вейл в обмін на прийняття в компаньйони до Морзе його сина Альфреда, погодився виділити приміщення для проведення Семюелом дослідів, а також інвестував у проект 2000 доларів.

Через рік після винаходу апарату в 1838 році Морзе розробив свій всесвітньо відомий код. Альфред Вейл також вніс свій внесок, він додав літерні коди. У наш час використовується міжнародний код Морзе, який був прийнятий в 1939 році. Він являє собою вдосконалену азбуку Морзе, але навіть оригінальний варіант коду знаходився в експлуатації ще й у 60-ті роки ХХ століття. Семюел Морзе прославився завдяки своєму винаходу, а його широке впровадження в різні сфери принесло автору чималий дохід.